

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/506/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213200604
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1213200604.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ Z. Š., nar. X.X.XXXX, bytom M. T. Č.. X, H., št. občan SR, 2/ Z. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom M. T. Č.. X, H., št. občianka SR, oboch zastúpených: JUDr. Jozef Boledovič, advokát, so sídlom Rovinka č. 578, proti odporcovi: PRO BIOS, spol. s r.o. neštátna poliklinika, IČO: 31 392 946, so sídlom Ružová dolina č. 21, Bratislava, o návrhu na povolenie obnovy konania a o náhrade trov konania, na odvolanie navrhovateľov v 1/ a 2/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.3.2015, č. k. 58C/10/2013-167, jednohlasne (pomero hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Odporcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh na povolenie obnovy konania a zaviazal navrhovateľov v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 357,36 eur na účet bývalého právneho zástupcu odporcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 228 ods. 1, § 234 ods. 1, § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a vecne tým, že v danom prípade neboli splnené podmienky podľa § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p., teda, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Odporcovi ako plne úspešnému účastníkovi priznal náhradu trov konania proti neúspešným navrhovateľom vo výške 357,36 eur, ktoré tvoria náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a 141,09 eur (príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k návrhu) spolu s režijným paušálom 2x 7,81 eur a 20% DPH v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľa uvádzajúc, že daný súdny spor medzi navrhovateľmi a odporcom je sporom občianskoprávnym, nie obchodnoprávnym, preto kritérium úspechu v spore nemôže byť rozhodujúce. Namietali, že súd prvého stupňa nebral do úvahy širšie relevantné skutočnosti prípadu, predovšetkým skutočnosť, že navrhovateľa sú starší ako 75 rokov, žijú výlučne z dôchodkov a nemajú finančné prostriedky na úhradu súdnych poplatkov ani na náhradu trov právneho zastúpenia a povinnosť znášať trovy konania znamená pre nich záťaž nad ich majetkové možnosti, ktorá ich existenčne ohrozí, vzhľadom na svoje majetkové pomery a zdravotný stav dlhodobo spĺňajú podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, ďalej nebral do úvahy predmet sporu a to, čoho sa žalobou domáhali, pričom z ich strany nešlo o svojvoľné a zrejme neúspešné uplatňovanie práva. Poukázali na to, že v pôvodnom konaní sa domáhali náhrady nákladov vynaložených na obnovenie funkčnosti bytu, v ktorom bývajú viac

ako 40 rokov, a ktorý im odporca odmieta previesť do vlastníctva napriek tomu, že ho k tomu zaväzuje platné rozhodnutie Vlády SR, pričom išlo o obnovenie vykurovania bytu, dodávky vody a elektriny, ktoré im odporca zámerne v zimnom období jednostranne odpojil. Uvedli, že súdu bolo známe, že navrhovateľom vo veci nepomohol žiaden zo zainteresovaných štátnych orgánov a nemali inú možnosť ako podanie žaloby na obhajobu svojich existenčných záujmov. Takisto je známe, že v spore neuspeli z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, keďže nepredložili listiny na preukázanie rozhodujúcich skutočností, pritom v ich postavení nikdy nemali žiadnu právnu povinnosť tieto doklady mať a dôkaznú núdzu zavinil odporca, ktorý nadobudol stavbu bez kolaudačného rozhodnutia a doloženia dovoleného účelu jej užívania s tým, že ľarcha celého nezákonného postupu v privatizácii a absencia relevantných dokladov boli protiprávne prenesené na nich. Odporca bol podľa názoru navrhovateľov v konaní úspešný iba z dôvodu, že zneužíva skutočnosť, že mu bolo umožnené v rámci privatizácie získať nehnuteľnosť bez náležitého dokladovania spôsobu jej nadobudnutia a kolaudačného rozhodnutia a tento stav umožnil spochybníť právne postavenie navrhovateľov ako nájomcov bytu a viedol k zamietnutiu žaloby. Z uvedených dôvodov boli nútení suplovať nečinnosť odporcu a vybaviť relevantné dôkazy, preto aj v dobrej viere podali návrh na obnovu konania po tom, čo získali osvedčenie MČ Bratislava - Ružinov zo dňa 8.3.2012, ktorým stavebný úrad potvrdil existenciu bytu navrhovateľov s cieľom zvrátiť výsledok sporu vo svoj prospech. Na základe týchto dôvodov hodných osobitného zreteľa žiadali, aby o trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 150 O.s.p. s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/142/2014 v obdobnej veci.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľov nevyjadril.

Odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti, t.j. v časti, ktorou zaviazal navrhovateľov v 1/ a 2/ rade zaplatiť odporcovi náhradu trov konania potvrdiť.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p., keď o náhrade trov konania rozhodol podľa úspechu v spore, na základe čoho priznal úspešnému odporcovi náhradu trov konania a zaviazal navrhovateľov v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne na jej zaplatenie odporcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Aj výšku náhrady trov konania odporcu súd prvého stupňa správne ustálil, keď odmenu advokáta vypočítal z tarifnej hodnoty sporu 3 863,67 eur za dva úkony právnej služby a 141,09 eur (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie k návrhu) spolu s režijným paušálom 2x 7,81 eur a 20% DPH. Výška priznanej náhrady trov konania odporcovi nebola namietaná ani navrhovateľmi v podanom odvolaní. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania je bez právneho významu, či nárok uplatnený žalobou vychádzal z občianskoprávneho alebo obchodnoprávneho vzťahu.

Navrhovatelia v odvolaní zároveň namietali, že v danom prípade na ich strane existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú použitie § 150 O.s.p., t.j. nepriznanie náhrady trov konania odporcovi. V tejto súvislosti poukázali na svoje majetkové, osobné a sociálne pomery, na okolnosti pôvodného konania, o obnovu ktorého požiadali.

Odvolací súd pri prejednaní odvolania zohľadňujúc majetkové, osobné a sociálne pomery navrhovateľov, okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu ich nároku a postoj oboch účastníkov v priebehu konania dospel k záveru, že dôvody, na ktoré sa odvolávali navrhovatelia, nemožno považovať za také, ktoré odôvodňujú použitie § 150 O.s.p..

Odvolací súd konštatuje, že navrhovatelia svoje tvrdenia ohľadom existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa týkajúcich sa majetkových, sociálnych a osobných pomerov nijakým spôsobom

nepreukázali a nepredložili žiadne doklady ohľadom existencie nepriaznivého zdravotného stavu a výšky svojho príjmu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania navrhovatelia nepožiadali o oslobodenie od súdnych poplatkov a poplatkov za podaný návrh zaplatili, pričom ani v pôvodnom konaní o návrhu na zaplatenie 3 863,67 eur neboli navrhovatelia súdom oslobodení od súdnych poplatkov (v prvostupňovom ani v odvolacom konaní). Tvrdenie navrhovateľov o tom, že dlhodobo spĺňajú podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov preto nie je dôvodné. Napokon, ani spolu s podaným odvolaním nepredložili žiadne dôkazy týkajúce sa ich majetkových, sociálnych, osobných a finančných pomerov. Pokiaľ navrhovatelia dôvodili okolnosťami, týkajúcimi sa zaobstarania dôkazov a skutočnosťami, pre ktoré boli v pôvodnom konaní neúspešní, odvolací súd poukazuje na to, že ide o okolnosti, ktoré sa netýkajú konania o návrhu na povolenie obnovy konania, teda nemôžu byť podkladom pre skúmanie dôvodnosti použitia § 150 O.s.p. v tomto konaní. Ak by aj odvolací súd pripustil, že išlo o okolnosti, ktoré by bolo možné použiť pre potreby rozhodovania o trovách konania o návrhu na povolenie obnovy konania, podľa jeho názoru ich nemožno vyhodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa, keď zvrátenie výsledku sporu vo svoj prospech je všeobecným a podstatným cieľom každého návrhu na obnovu konania. Ani správanie odporcu (kontra správaniu navrhovateľov) v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotiť ako také, ktoré by bolo podkladom pre konštatovanie dôvodov hodných osobitného zreteľa a následne aplikácie § 150 O.s.p., keď odporca sa v konaní pred súdom prvého stupňa riadne vyjadril k návrhu v súdom stanovenej lehote a na pojednávanie nariadené týmto súdom sa riadne dostavil.

Odvolací súd, nemajúc podklad pre iný záver, potvrdil správnosť rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorý použil pri rozhodovaní o náhrade trov konania ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal navrhovateľov k povinnosti zaplatiť náhradu trov konania odporcovi (vo výške priznanej prvostupňovým súdom).

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti, ktorou zaviazal navrhovateľov v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne k povinnosti zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 357,36 eur podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnému odporcovi nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.